

діють у сфері великого стандартизованого бізнесу, що володіють значними капіталами, високим рівнем освоєння технологій, брендів, стандартів споживання; фірми-комутанти, які впроваджують моделі ресурсокористування, орієнтовані на задоволення місцевих і національних потреб; науково-технічні кооперативи, фірми-посередники між тимчасовими творчими колективами і замовниками науково-технічної продукції; фірми-інформатори, які забезпечують процес комп'ютеризації країни на базі імпортової техніки, периферійного устаткування і засобів зв'язку; 2) господарських структур, інституцій, які виконують комерційні та некомерційні замовлення, виступають регуляторами економічних, технологічних процесів і соціальних відносин, сприяють впровадженню прогресивних механізмів екологізації підприємництва.

Активізація процесів екологізації підприємництва в умовах глобалізації передбачає впровадження дієвих стимулів його суб'єктів посиленням інноваційної інтеграції, орієнтованої на раціональне використання, збереження та відтворення природних, енергетичних і людських ресурсів з метою формування конкурентоспроможності країн у світовому економічному просторі.

Н.М.Кирилко,

Київський національний університет технологій та дизайну,
м. Київ

Проблеми виставкового бізнесу в організаційно-структурному забезпеченні функціонування євро регіонів

На сучасному етапі розвитку, враховуючи посилення процесів інтеграції в світовому економічному просторі, виставковий бізнес є однією з найдинамічніших сфер розвитку світової економіки, оскільки вона відіграє важливу роль у зміцненні міжнародних зв'язків, внутрішньої і зовнішньої торгівлі, пропаганді передових технологій та нових видів виставкової продукції.

Україна - це держава, дві треті областей якої є прикордонними, що дає нашій країні великий потенціал для розвитку транскордонного співробітництва і, зокрема, євро регіонів, що, в свою чергу, підтверджує актуальність проблеми.

Правовою основою відносин між Україною та ЄС є Угода про партнерство та співробітництво (УПС) від 16 червня 1994 р., яка започаткувала співробітництво з широкого кола торговельно-економічних питань.

У рамках УПС визначено 7 пріоритетів співпраці між Україною та ЄС: енергетика, торгівля та інвестиції, юстиція та внутрішні справи,

наближення законодавства України до законодавства Євросоюзу, охорона навколишнього середовища, транспортна сфера, транскордонне співробітництво, співпраця у сфері науки, технологій та космосу.

Динамічно розвивається торговельно-економічне співробітництво між Україною та Європейським Союзом. З року в рік стабільно зростає двосторонній зовнішньоторговельний оборот та прямі іноземні інвестиції з країн ЄС в українську економіку. На сьогодні ЄС є найбільшим зовнішньоторговельним партнером України у світі (на 27 країн-членів ЄС припадає 33% зовнішньоторговельного обороту України).

На кордонах України створено і діють 4 єврорегіони: Карпати, Буг, Верхній Прут та Нижній Дунай.

Єврорегіон – це форма транскордонного співробітництва між територіальними громадами або місцевими органами влади прикордонних регіонів двох або більше держав, що мають спільний кордон, спрямована на координацію їх спільних зусиль і здійснення узгоджених заходів у різних сферах життєдіяльності відповідно до національних законодавств і норм міжнародного права для розв'язання спільних проблем і в інтересах людей, що населяють його територію по обидві сторони державного кордону [1, с.94-95].

Метою створення єврорегіонів у рамках країн ЄС є – усунення перешкод, пов'язаних із перетинанням кордонів, зміцнення економічного, соціального, культурного співробітництва, мінімізація екологічних проблем на прикордонні держав-сусідів та розв'язання проблем, пов'язаних із безпекою підприємництва і туризму.

Основними перешкодами для ефективного функціонування української сторони в рамках єврорегіонів є :

- ✓ відсутність системного та перспективного підходу до організації єврорегіональної
- ✓ співпраці;
- ✓ низький рівень залучення організацій та реалізації цілей єврорегіонів;
- ✓ низький рівень підготовки кадрового потенціалу в регіональних органах управління;
- ✓ недостатність фінансового забезпечення;
- ✓ недостатньо опрацьовані та впроваджуються відповідні організаційні методи, інструменти, принципи, процедури, структури і правове регулювання співпраці [2, с.158-159].

Кожний єврорегіон має певну стратегію свого розвитку, але недосконалість питань щодо динамічного розвитку виставкового бізнесу у внутрішньому та зовнішньому середовищі Україні безпосередньо негативно впливає на подальше функціонування єврорегіонів в організаційно-структурному забезпеченні.

Інфраструктура виставкової діяльності – система організацій, мета якої

– сприяти виставковим структурам, бажано на умовах, відмінних від ринкових (пільгові кредити, дешева оренда, послуги із знижених розцінок тощо) [3, С. 63]. Найважливіші елементи інфраструктури виставкової діяльності – це структури, які:

- ✓ визначають державну політику на національному і регіональному рівнях;
- ✓ сприяють розвитку і координують виставкову діяльність на міжнародному рівні;
- ✓ організатори виставок;
- ✓ надають площу для виставкових заходів;
- ✓ забезпечують функціонування виставкової діяльності (будівельні, інформаційні, рекламні роботи та ін.);
- ✓ експоненти;
- ✓ споживачі виставкової продукції;
- ✓ сприяють розвитку виставкової діяльності (організації, що виступають як спонсори).

Ефективне використання наявних ресурсів, можливостей регіонів є одним з основних пріоритетів регіональної політики ЄС. Єврорегіони відіграють роль мостів у процесі європейської інтеграції. Наявності відповідної інфраструктури та виробничих передумов для розвитку прикордонного співробітництва відповідають значення чинників суб'єктивного порядку - інституційні інструменти нормативного та організаційного, передусім правового характеру. Однією з головних причин, що гальмує розвиток прикордонного співробітництва з участю України, є недосконалість законодавства, транскордонне співробітництво виступає необхідним фактором соціально-економічного розвитку прикордонних територій, визначає економічні пропорції розвитку, розміщення продуктивних сил. Транскордонна інтеграція сприяє вдосконаленню галузевої структури господарства, підвищенню продуктивності праці і якості матеріальних продуктів та послуг, інтенсифікації економічної та розвитку прикордонних територій. Україні потрібно мати розвинену сервісну інфраструктуру для динамічного розвитку виставкового бізнесу – виставкові організації, склади, транспортні підприємства, страхові компанії, виставкові площі та ін.

Особливо сприятливі умови для економічної кооперації внаслідок просторової близькості регіонів вбачаються:

- ✓ по-перше, у винайденні додаткових джерел фінансування (Державному бюджеті різного рівня, позабюджетних фондів, спонсорстві, інформаційному спонсорстві, внесків компаній-учасників та ін.);
- ✓ по-друге, в підготовці професійних кадрів у галузі виставок;
- ✓ по-третє, впровадженню нових виставкових проектів;
- ✓ по-четверте, розробці пропозицій, створенню та спільному

використанню виставкових площ;

✓ по-п'яте, залученні засобів масової інформації, PR та ін.

Список використаних джерел:

1. Студенніков І. Транскордонне співробітництво як крок до визначення концепції регіональної політики. // На шляху до Європи. Український досвід єврорегіонів / За ред. Максименка С. та Студеннікова І. – К.: Логос, 2000. – 224 с.
2. Мікула Н. Міжтериторіальне та транскордонне співробітництво: Монографія. – Львів: ІРД НАН України, 2004. – 395 с.
3. Гусев Э.Б., Прокудин В.А., Салашенко А.Г. Выставочная деятельность в России и за рубежом. - Учебно-методическое пособие. - Под редакцией академика РАН Н.П.
4. Лаврова. – М.: Издательско-торговая корпорация. - «Дашков и К*», 2004.
5. Каїра З.С. Розміщення продуктивних сил: стратегія та практика: Навчальний посібник. – Донецьк: Альфа-прес, 2006. – 320 с.

І.О.Кормакова,

Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ

Інвестиційне забезпечення як структурна складова функціонування єврорегіонів (на прикладі Чернівецької області)

Розвиток та функціонування єврорегіонів є важливим проявом глобалізації в сучасному світі. Підвищення ролі регіонів у цьому процесі потребують створення ефективного інвестиційного забезпечення. Суттєвого значення набуває вдосконалення інфраструктурного забезпечення фінансових ринків регіонів, що передбачає інвестиційну діяльність банківських установ, які є посередниками на ринку інвестиційних капіталів, реконструкцію, технічне переобладнання та відновлення потужностей діючих підприємств.

Діяльність єврорегіонів проаналізовано у працях таких науковців, як: В.Гудак, І.Лько, С.Устич, С.Максименко, які характеризують український досвід єврорегіонів.

Мета дослідження – проаналізувати інвестиційне поле діяльності нерезидентів на території Чернівецької області у забезпеченні інфраструктурної складової єврорегіону “Верхній Прут”. Для цього необхідно вирішити такі завдання: проаналізувати обсяги прямих іноземних інвестицій в область, визначити вплив економічної кризи на розвиток інвестиційного клімату та виявити перспективні завдання та пропозиції щодо розвитку інфраструктури області.

Відомо, що Чернівецька область залучена до регіонального проекту екологічно безпечного розвитку прикордонних територій Чернівецької області України, а також прикордонних територій Румунії та Молдови, який базується на спільних напрацюваннях у галузі охорони навколишнього природного середовища. Для реалізації спільних проектів необхідне створення сприятливого інвестиційного клімату задля